

b) drugie zawiadomienie natychmiast po ukończeniu zatargu z podaniem daty ponownego podjęcia pracy, względnie daty, od której zatarg należy uważać za zakończony.

Jeżeli pracownicy nie jednocześnie przerwali pracę, lub nie jednocześnie przystąpili po ukończeniu zatargu do pracy, należy w drugim zawiadomieniu podać datę przerwania, względnie ponownego przystąpienia do pracy poszczególnych grup pracowników, podając liczbę pracowników nie pracujących w poszczególnych okresach czasu.

§ 4. Na żądanie inspektorów przemysłowych, właściciele względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 1 § 3 są obowiązani udzielać wszelkich informacji o każdym strajku, względnie lokauce w podległych im zakładach, w szczególności udzielać odpisów żądań pracowników, zgłoszonych na piśmie, oraz odpisów umów, zawartych w wynikach zatargu.

§ 5. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1 § 3, na wypadek nie zastosowania się do przepisów §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub podawania danych świadomie nieprawdziwych, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza władza administracyjna i instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a zwłaszcza przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Pr. Zb. Ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

208.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

o rozszerzeniu granic miasta Sierpca.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92), zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Sierpca włącza się miejscowości Włóki-Małe i Włóki Piaski.

Jednocześnie wymienione miejscowości wyłączają się z gminy wiejskiej Borkowo.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

209.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104, poz. 953) względnie w art. 1 rozporządzenia śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 13 lutego 1923 r. (Dz. Ust. Śląskich № 10, poz. 69) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 2.500 na 10.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 2.650 na 10.200 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają akcyzę w wysokości 10.000 mk. za litr spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatkach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 7.500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 3.000 marek za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowego spirytusu wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach,

a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

210.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 851) opłatę akcyzową od słoju przerobionego na piwo podwyższa się do kwoty 36.000 mk. polskich od każdego 16.38 kg. (1 puda) wagi słoju, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej niż dwa tysiące pudów słoju, podwyższa się do kwoty 30.000 marek polskich od każdego 16.38 kg. (1 puda) wagi słoju.

§ 2. Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu po 13.000 marek polskich od każdego hektolitra piwa.

Tę dodatkową opłatę, o ile ona dotyczy zapasów piwa lub brzezki piwnej wyprodukowanych i znajdujących się w browarach, które przerabiają rocznie nie więcej niż dwa tysiące pudów słoju zmniejsza się do kwoty 10.840 marek polskich od każdego hektolitra.

§ 3. Ustanowioną w ustępie 2 § 3 powołanego w § 1 rozporządzenia opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego do b. zaboru rosyjskiego z zagranicy podwyższa się do kwoty 60.000 marek polskich od każdego 100 litrów piwa.

§ 4. Postanowienia § 5ª rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 610) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego mają analogiczne zastosowanie także przy opodatkowaniu piwa na podstawie niniejszego rozporządzenia na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

§ 5. Ustanowioną w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 851) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hl. piwa do 3.450 marek polskich,
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 „ 3.525 marek polskich,
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 „ piwa do 3.600 marek polskich,
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 „ piwa do 3.675 marek polskich,
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 „ piwa do 3.750 marek polskich.

§ 6. Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach na obszarze b. zaboru austriackiego, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobraną będzie od zapasów brzezki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Postanowienia § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. (Dz. U. R. P.